

מ"ת 39947/02/14 - יחידת תביעות להב 433 נגד אחמד גבור (עציר)

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 39947-02-14 יחידת תביעות להב 433 נ' גבור ואח'
תיק חיצוני: 70896/2014

בפני	כב' השופט אמיר דהאן
מבקשת	יחידת תביעות להב 433
נגד	
משיב	2. אחמד גבור (עציר)

החלטה בעניין המשיב 2

המשיב, אחד גבור ת"ז 313127011, יליד 1994, הועמד לדין בבית משפט זה בגין שימוש פחזני באש או בחומר דליק.

כתבי האישום ומהלך הדין

כנגד המשיב הוגש כתב אישום אחד לפיו עבד בעסק של אביו שהיה עסק בלתי מורשה והשניים החזיקו כ-170 מיכלי גז בישול מבלי שנקטו אמצעי זהירות ועסקו באספקת בלוני גז שלא כחוק באופן העלול לסכן את סביבתם.

כתב אישום שני ייחס למשיב כי הפר תנאי שחרור אשר ניתנו ביום 16.03.2014 בכך שיצא מביתו בעוד שהיה במעצר בית.

המשיב טען כי לשיטתו השתחרר ממעצר בית אחרי 5 ימים ומאז המשיך להתנהג כרגיל ללא מעצר בית.

הצדדים לא חלקו על הראיות לכאורה ולא על עילות המעצר והסכמה זו בדין ובעובדות יסודה.

התיק נקבע לשיבת היום לצורך מתן החלטה עקרונית והיא ההחלטה העוסקת בשאלה האם לאור הפרת תנאי השחרור של המשיב יש מקום להורות על מעצרו עד תום ההליכים לאלתר או לבחון חלופה טיפולית באמצעות שירות המבחן.

עילת מעצר

יצוין כי גם בדין שבפני טען המשיב כי הופתע כשאמרו לו שהוא עצור במעצר בית ודבק בגרסתו.

הצדק עם התביעה בכך שנסיבה זו מחמירה את עילת המעצר בעניינו של המשיב אף יותר, שכן אינו לוקח אחריות על

עמוד 1

הפרת מעצר בית כאשר הוסבר לו בכמה הזדמנויות.

אין מחלוקת בין הצדדים כי קיימת כנגד המשיב עילת מעצר הנובעת הן מביצוע חוזר ונשנה של עבירות רכוש והן מהפרה מוכחת של תנאי מעצר בית.

הסנגור טען כי אין לחובה להשיב למעצר את מי שהפר תנאים לרבות מעצר בית בפרט כאשר לא ביצע עבירה נוספת בעת ההפרה.

התובעת טענה כי המשיב הפר מעצר בית באופן בוטה והתייחס לאיסור כהיתר ואף נסע להשתכר ביפו עם חברים שלא כמו אביו שנסע לעשות סולחה על אף שהדבר הוסבר לו על ידי מספר שופטים.

לבקשת הסנגור נשמעו מספר ערבים ונחקרו בבית המשפט. לא מצאתי דופי בערבים אלה.

עברו של המשיב נקי.

שאלת מעצרו של אדם אשר הפר תנאי שחרור - המסגרת הנורמטיבית

שחרורו של אדם לחלופת מעצר הוא ביסודו של דבר הסכם המובטח בהוראה חוקית ובסנקציה פלילית. **זהו הסכם של כבוד**. בעת עריכתו **מכבד** בית המשפט את זכותו של המשיב לחירות אשר היא זכות הנובעת מ**כבוד** האדם שלו.

בעת עריכתו מעדיף בית המשפט את **כבודו** של המשיב על **כבוד** הציבור המכונה גם האינטרס הציבורי **כבודם** של אחרים אשר עלול להיפגע משחרורו של אדם שכנגדו מצויה עילת מעצר.

בעת עריכתו נותן בית המשפט את **הכבוד** הראוי למשיב כאדם המסוגל לקיים את דברו בעתיד, כבוד מסוג מיוחד זה מכונה בשם "אמון".

המשיב מצווה **לכבד** את החלטת בית המשפט בעניינו ואת הציבור אשר הוא שולחו של בית המשפט ובעיקר מצווה **לכבד** את האמון שניתן בו.

הפרת הסכם זה הינה פגיעה **בכבוד** בית המשפט וב**כבוד** הציבור אשר הוא שולחו של בית המשפט.

אם הופר הסכם זה, הופר מאזן **הכבוד**, אם נשמט האמון תתמוטט החלופה או אז תכתוב שורת הדין שליחתו של המשיב למעצר והיא תיסוג רק מפני שיקולים מיוחדים ונדירים של תכליתיות ושל מידתיות.

אין לשכוח הכבוד הינו הערך המוסרי הבסיסי שעליו בחר המחוקק הישראלי להשתית את חקיקתו ואת העשייה המשפטית, והוא מונח ביסודן של מאות רבות של שנות פסיקה במשפט העברי, עד אשר בא למקומו ב - **חוק יסודי: כבוד האדם וחירותו**.

ההלכה היא שמי שמפר את תנאי שחרורו - ככלל ייעצר ולא בנקל יינתן בו אמון פעם נוספת, ואין חובה על בית המשפט לבחון חלופה פעם נוספת [בש"פ 8830/12 אלכרישאת, בש"פ 5673/12 אטינגר בש"פ 7364/12 אדרי, בש"פ 507/00 מזרחי בש"פ 7853/12 אל עוואדרה]

גם הרתעת הרבים הובאה כשיקול משמעותי בפסיקת בית המשפט העליון וכך נאמר שם:

"בכך יש משום העברת מסר ברור וחד משמעי, למשחררים לחלופת מעצר, כי אי הקפדה על תנאי השחרור טוביל, ככלל, לחזרתם למעצר מאחורי סורג ובריח בשל אובדן אמונו של בית המשפט בהם " [בש"פ 7853/12 אל עוואדרה]

עד כאן הכלל והחריגים השומרים על הכלל קיימים גם הם, הן בהמשך דבריו של בית המשפט העליון והן בהחלטות אחרות.

המדובר הוא במקרים חריגים ובהם ניתן להצביע על נסיבות מיוחדות הן נסיבות ההפרה עצמה והן נסיבות אישיות יוצאות דופן והכול תוך שיקול דעת בנסיבות הקונקרטיות של המקרה הנתון

[בש"פ 782/99 בן שמחון , בש"פ 634/09 שושן , בש"פ 625/07 חסדאי]

מן הכלל אל הפרט

לא מצאתי כי בעניינו של המשיב הובאו נסיבות חריגות, נהפוך הוא, המשיב הפר תנאים ברגל גסה ובמצח נחושה, טען כי אינו יודע את אשר הוטל עליו, לא היו צרכי פרנסה דחופים המוטלים עליו שכן איש אינו תלוי בו וכל התנהגותו מעידה על ביזיון צו של בית המשפט והפרת אמונו.

אשר על כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשע"ד, 15 מאי 2014, בנוכחות הצדדים.